

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/653/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113205349
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočíčková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6113205349.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s. so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270 proti odporkyni Y. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. XX, XXX XX W. W., za účasti vedľajšieho účastníka konania na strane odporkyne: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov, v konaní o zaplatenie 1 066,43 Eur s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, č. k. 9C/76/2013-62 zo dňa 10.07.2013 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy právneho zastúpenia vo výške 32,75 Eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, JUDr. Ambróza Motyku, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, mení tak, že navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy právneho zastúpenia vo výške 65,59 Eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku, advokáta so sídlom v Stropkove, vedený v X. Q., a.s. pod č. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXX, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi 319,94 Eur s 9,5 % úrokom z omeškania ročne od 05.08.2011 až do zaplatenia, ktorú sumu povolil súd odporkyni splácať v mesačných splátkach po 25 Eur, splatných vždy do 15. dňa v mesiaci, počnúc dňom právoplatnosti rozhodnutia, až do zaplatenia s tým, že neuhradením jednej zo splátok sa staneročným celým dlh. V prevyšujúcej časti súd návrh zamietol. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa ust. § 142 ods. 2 zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte len OSP) tak, že navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy právneho zastúpenia vo výške 32,75 Eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa vedľajší účastník na strane odporkyne v podaní zo dňa 25.07.2013 odvolal do výroku o trovách konania. Namietal, že mu súd nepriznal náhradu celých uplatnených trov konania, keďže bol vo vzťahu k nároku na náhradu škody v celom rozsahu úspešný, nakoľko okresný v žalobu v rozsahu uplatneného nároku na náhradu škody zamietol. Uviedol, že nárok navrhovateľa pozostával z dvoch samostatných nárokov a to konkrétne z nároku na zaplatenie sumy 319,94 Eur, ktorý si uplatnil navrhovateľ titulom nezaplatených elektronických telekomunikačných služieb a z nároku na zaplatenie sumy 746,49 Eur, ktorý si uplatnil navrhovateľ titulom náhrady škody. Vedľajší účastník v odvolaní uviedol, že v priebehu konania nenamietal uplatnený nárok navrhovateľa v časti o zaplatenie sumy 319,94 Eur. Zdôraznil, že tieto dva uplatnené samostatné nároky vyplývajú z

rozičného skutkového základu aj právneho posúdenia, pričom obidva nároky by mohli byť predmetom samostatných žalôb. Do konania vstúpil oznámením o vstupe do konania v podaní zo dňa 15. 04. 2013, v ktorom požiadal súd o doručenie návrhu na začatie konania a jeho príloh. Rozsah svojho pôsobenia v tomto „z vôle navrhovateľa spojenom konaní o oboch nárokoch“ však určil vedľajší účastník až po oboznámení sa so žalobou. Uviedol, že nie je možné podľa jeho názoru od vedľajšieho účastníka spravodlivo žiadať, aby vystupoval na podporu odporcu v konaní o nároku na zaplatenie elektronických komunikačných služieb, ktorý je opodstatnený. V uvedenej súvislosti poukázal vedľajší účastník na R 285/1970, podľa ktorého „jednotlivé zložky práva na náhradu škody, ktorým nie je vymedzený obsah náhrady škody sa prejavujú ako samostatné čiastkové nároky a s touto ich samostatnosťou treba počítať aj pri rozhodovaní o trovách konania“ a na R 53/1993, podľa ktorého „ak je nárok uplatnený v návrhu súhrnnou sumou a ide pritom o zaplatenie viacerých peňažných nárokov, z ktorých každý by mohol byť predmetom samostatného návrhu, právny zástupca navrhovateľa si môže uplatňovať odmenu za zastúpenie podľa § 17 ods. 4 Vyhľ. Č. 240/1990 Zb. Polovica tarifnej odmeny v ostatných veciach sa vyráta z každého peňažného nároku osobitne“. Ďalej poukázal na rozhodnutie NS SR sp.zn. 4M Cdo 20/2010 zo dňa 226.01.2011, v zmysle ktorého za predpokladu, že sa takéto nároky uplatnia v jednom konaní a rozhodne sa o nich v tom istom rozhodnutí, nestrácajú charakter samostatnosti, ktorá okolnosť musí byť premietnutá aj do rozhodnutia o náhrade trov konania. Vedľajší účastník na strane odporkyne v odvolaní ďalej uviedol, že nie je možné prijať argument súdu, že v danej veci je na mieste aplikácia § 150 ods. 1 OSP, pretože vedľajší účastník tento spor nevyvolal, ale len reagoval na nedôvodnú žalobu. Reakcia vedľajšieho účastníka obsahujúca vznesenie námietky premlčania mala za následok úspech spotrebiteľa, ktorý v dôsledku toho nemusí platiť nedôvodnú pohľadávku navrhovateľa. Ak teda navrhovateľ podal opakovane nenáročnú typovú formulárovú žalobu, vedľajší účastník musel na túto žalobu opakovane ako aj v iných veciach s obdobnou právnou argumentáciou reagovať. V závere odvolania vedľajší účastník na strane odporkyne uviedol, že bol v konaní o samostatnom nároku navrhovateľa na náhradu škody v celom rozsahu úspešný, preto okresný súd podľa jeho názoru nepostupoval správne, ak nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania v plnej výške zodpovedajúcej nároku na náhradu škody. Navrhoval, aby s poukazom na uvedené odvolací súd rozhodol tak, že napadnutý výrok rozsudku okresného súdu o trovách vedľajšieho účastníka mení tak, že navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy prvostupňového konania vo výške 142,22 Eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Ambróza Motyku, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia a zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 25,73 Eur.

Krajský súd ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu danom odvolaním vedľajšieho účastníka podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy právneho zastúpenia vo výške 32,75 Eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka podľa ust. § 220 OSP zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobou doručenou okresnému súdu dňa 01.03.2013 si navrhovateľ uplatnil voči odporkyne nárok na zaplatenie sumy 1 066,43 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne z dlžnej sumy od 05.08.2011 do zaplatenia. Uvedený nárok na zaplatenie sumy 1 066,43 Eur pozostával z nároku na zaplatenie ceny poskytnutých elektronických telekomunikačných služieb vo výške 319,94 Eur a z nároku na zaplatenie sumy 746,49 Eur, ktorú sumu si navrhovateľ podľa obsahu žalobu uplatnil ako nárok na náhradu škody.

V oznámení o vstupe vedľajšieho účastníka do konania zo dňa 15.04.2013 vedľajší účastník uviedol, že vstupuje do konania podľa § 93 ods. 2 OSP ako vedľajší účastník na podporu žalovaného subjektu. Zdôraznil, že v súdnom konaní chce presadzovať práva spotrebiteľa, pretože v zmysle konštatnej judikatúry Súdneho dvora Európskej únie priemerný spotrebiteľ nedokáže v konaní poukázať na neprijateľné zmluvné podmienky v predbežne formulovaných štandardných zmluvách ani využívať procesné inštitúty na svoju obranu. Žiadal, aby mu súd doručil návrh na začatie konania a jeho prílohy, prípadne rozhodnutia, ktoré už boli vo veci vydané s tým, že po ich doručení sa k návrhu na začatie konania vyjadrí. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania. V podaní zo dňa 03.06.2013 vedľajší účastník na strane odporkyne uviedol, že namieta opodstatnenosť uplatneného nároku navrhovateľa titulom náhrady škody vo výške 746,49 Eur a do konania vstupuje iba ohľadne tohto samostatného nároku. Uviedol, že súhlasí s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania a v prípade ak súd vo veci nariadi

pojednávane žiada, aby súd ospravedlnil jeho neúčast z dôvodu hospodárnosti konania a konal v jeho neprítomnosti. Navrhol, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi 319,94 Eur so zákonným úrokom z omeškania do 15 dní od právoplatnosti rozsudku a aby v prevyšujúcej časti návrh zamietol, pretože navrhovateľ si v predmetnej veci neuplatnil nárok titulom zmluvnej pokuty (uvedomujúc si zákonnú prekážku podľa § 53a OZ), ale nárok na náhradu škody, avšak samotné uzatvorenie kúpnej zmluvy, podľa ktorej si účastníci platne dohodli akciovú cenu mobilného telefónu ako kúpnu cenu nemôže spôsobiť navrhovateľovi žiadnu škodu, lebo takýto predaj a takto dohodnutá kúpna cena sa neprieči žiadnej právnej norme. Vo vzťahu k trovám konania vedľajší účastník v predmetnom podaní uviedol, že je nevyhnutné vychádzať zo samostatnosti uplatnených nárokov - nároku na zaplatenie elektronických telekomunikačných služieb a nároku na zaplatenie žalovanej sumy titulom náhrady škody, pretože tieto dva nároky vyplývajú z rozličného skutkového základu a aj právneho posúdenia a obidva by mohli byť predmetom samostatných žalôb.

Po preskúmaní veci odvolací súd uvádza, že vedľajší účastník na strane odporkyne vstúpil do konania v zmysle ust. § 93 ods. 2 OSP, podľa znenia ktorého ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Citovaným zákonným ustanovením bola do právnej úpravy obsiahnutej v Občianskom súdnom poriadku zavedená tzv. druhá skupina subjektov, ktoré môžu v konaní vystupovať ako vedľajší účastníci popri hlavných účastníkoch konania na ich podporu v konaní. Cieľom ust. § 93 ods. 2 OSP je rozšírenie ochrany práv v prípadoch, v ktorých je daný dôležitý verejný záujem. V praxi ide hlavne o právnické osoby zamerané na ochranu jednotlivcov a skupín pred diskrimináciou, združenia na ochranu spotrebiteľov a podobne. V rámci tohto druhého typu vedľajšieho účastníctva sa hmotno-právny záujem na výsledku konania neskúma. Legitimáciu na vstup vedľajšieho účastníka do konania dáva samotný zákon. Je preto v rozpore s cieľom uvedeného ustanovenia, aby vedľajší účastník diferencoval vstup do konania len vo vzťahu k niektorému z uplatnených nárokov súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Ako bolo vyššie uvedené, vedľajší účastník na strane odporkyne v oznámení, ktorým vstúpil do konania uviedol, že vstupuje do konania v zmysle ust. § 93 ods. 2 OSP na ochranu práv odporkyne - spotrebiteľa. Až v neskoršie podanom vyjadrení oklieštil svoj vstup do konania len vo vzťahu k nároku na zaplatenie sumy 746,49 Eur, čo je pre rozhodnutie o trovách právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka výhodnejší postup ako v prípade aplikácie ust. § 142 ods. 2 OSP, kde sa posudzuje miera úspechu v konaní. Vedľajší účastník na preukázanie svojho právneho názoru poukázal na rozhodnutia, ktoré nesúvisia so spotrebiteľskými právnymi vecami, ale týkajú sa úplne iných typov konaní, kde zmysel a účel ustanovenia § 93 ods. 2 OSP nemá svoje opodstatnenie a význam.

Po preskúmaní veci odvolací súd uvádza, že s názorom vedľajšieho účastníka sa možno stotožniť len pokiaľ ide o aplikáciu ust. § 150 ods. 1 OSP, pretože aplikácia tohto ustanovenia je viazaná na splnenie podmienok v ňom uvedených a tými sú sociálne, finančné a iné okolnosti na strane toho účastníka konania, ktorému súd s prihliadnutím na okolnosti hodné osobitného zreteľa (napriek tomu, že bol v konaní úspešný, či už v celom rozsahu alebo v časti) neprizná náhradu trov konania, pretože existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. V uvedenej súvislosti odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu ČR II. ÚS 2257/08 zo dňa 07. 07. 2009, kde Ústavný súd ČR uviedol, že vzhľadom k ústavnému rozmeru práva na právnu pomoc nie je možné prostredníctvom pojmu neúčelný vymedzovať kategórie subjektov, ktoré by mali z hľadiska právneho zastúpenia odlišné postavenie a tak im de facto právo na náhradu trov konania upierať a z hľadiska ostatných subjektov ich diskriminovať. Odvolací súd ďalej poukazuje na ust. § 93 ods. 2 OSP, v zmysle ktorého má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako hlavný účastník konania, čo prakticky znamená, že ak si vedľajší účastník uplatňuje náhradu trov konania za úkony právnej služby, v rámci ktorých podľa navrhovateľa v rovnakých veciach opakovane podáva totožné vyjadrenia, odvolací súd uvádza, že vedľajší účastník svojimi podaniami len reaguje na obsahovo totožné formulárové žaloby navrhovateľa, za podanie ktorých si navrhovateľ v prípade úspechu uplatňuje tiež náhradu trov konania. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd nestotožňuje s argumentáciou navrhovateľa, že podávanie obsahovo podobných vyjadrení zo strany právneho zástupcu vedľajšieho účastníka v spotrebiteľských právnych veciach je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle ust. § 150 ods. 1 OSP na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi.

Na základe uvedených skutočností dospel odvolací súd k záveru, že odvolacie námietky vedľajšieho účastníka sú dôvodné len čiastočne a to pokiaľ ide o aplikáciu ust. § 150 ods. 1 OSP na rozhodnutie o trovách právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, v rámci ktorej okresný súd sumu zodpovedajúcu náhrade trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka priznanú vedľajšiemu účastníkovi podľa ust. § 142 ods. 2 OSP krátil o polovicu, preto rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku o trovách konania podľa ust. § 220 OSP zmenil tak, že zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy právneho zastúpenia vo výške 65,50 Eur tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Odvolaciu námietku vedľajšieho účastníka týkajúcu sa aplikácie ustanovenia § 142 ods. 2 OSP nepovažoval odvolací súd za dôvodnú, pretože v danom prípade sa jedná o spor súvisiaci s ochranou spotrebiteľa v rozsahu celej uplatnenej sumy, kde obidva uplatnené nároky odvodil navrhovateľ od jednej a tej istej spotrebiteľskej zmluvy. Uvedená skutočnosť dala vedľajšiemu účastníkovi legitímáciu na vstup do konania v zmysle ust. § 93 ods. 2 OSP, čo vedľajší účastník naplnil tým, že v podaní zo dňa 15. 04. 2013 oznámil svoj vstup do (celého) konania. Akékoľvek následné kroky týkajúce sa oklieštenia rozsahu vstupu do konania zo strany vedľajšieho účastníka považuje odvolací súd za postupy vedúce k získaniu čo najvyššej možnej sumy titulom náhrady trov konania, čo sa mŕňa účelu a zmyslu vedľajšieho účastníctva v zmysle ust. § 93 ods. 2 OSP, ktorým je hlavne a predovšetkým podpora spotrebiteľa v konaní, nie získanie náhrady trov konania.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy právneho zastúpenia vo výške 32,75 Eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Ambróza Motyku podľa ust. § 220 OSP zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. 224 ods. 1 OSP v nadväznosti na ust. § 142 ods. 2 OSP, pretože vedľajší účastník na strane odporkyne mal v odvolacom konaní úspech len čiastočný.

O veci rozhodol senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3: 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.